

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] kan meddeles bestaaende Fabrikker og Raffinaderier, burde ændres. Det ærede Medlem var klar over, at en saadan Ændring ikke kunde gennemføres i Øjeblikket, men henstillede til mig at overveje Spørgsmaalet. Det vil jeg gerne gøre, men man maa være klar over, at Eksportmulighederne maaske ikke bliver de samme efter Krigen, som de er i Øjeblikket. Man bør derfor gaa frem med en vis Varsomhed og ikke gaa ind for en Sukkerordning, hverken af midlertidig eller af permanent Karakter, der medfører, at vi producerer saa meget Sukker her i Landet, at vi ikke kan spise det selv og heller ikke har nogen Mulighed for at faa det eksporteret paa tilfredsstillende Maade. Men Spørgsmaalet vil som sagt blive taget under Overvejelse inden for Ministeriet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Kornordning for Høstaaret 1941—42.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1307).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Forslaget om en Kornordning for Høstaaret 1941—42, som jeg herved skal tillade mig at forelægge for det høje Landsting, gaar i Hovedprincipperne ud paa en Forlængelse af Kornloven for Høstaaret 1940—41. Naar vi fremdeles er udelukket fra Tilførsler af Korn og Foderstoffer og derfor mangler herved 40 pCt. af vort normale Forbrug af disse Produkter, betyder det en saa stor Mangel, en saa haard Konkurrence om det hjemmeavlede Korn, at det er en bydende Nødvendighed at fortsætte med Tvangsudskrivning, Rationering og Fastsættelse af Maksimalpriser paa Korn. Idet jeg gaar ud fra, at Forslaget er Tingets Medlemmer bekendt fra de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget ved dets Fremsættelse, fra Forhandlingerne i det andet høje Ting og fra den Omtale, Forslaget har faaet i Pressen og paa anden Maade, skal jeg nøjes med at omtale de vigtigste Ændringer i

Forslaget i Forhold til Loven om en Kornordning for Høstaaret 1940—41.

Den første større Ændring findes i § 1, Stk. 1, som omhandler selve Udskrivningsmængden, der er forhøjet med ca. 150 000 t. Aarsagen til denne Forhøjelse er bl. a. den tiltagende Fattigdom i Befolkningen, der fører til et formindsket Forbrug af de dyrere Fødevarer og et større Forbrug af Mel og Gryn, som er billigere. Der foreslaas afsat ca. 60 000 t mere til disse Formaaler end efter den gældende Lov. Endvidere er der afsat et begrænset Kvantum paa ca. 94 000 t til Heste uden for Landbruget samt til industrielt Forbrug. Dette Forbrug var i Fjor henvist til Køb i fri Handel, hvilket imidlertid viste sig ugørligt til nogenlunde rimelige Priser.

Det større Forbrug paa disse Omraader kræver en tilsvarende større Udskrivning hos Landbruget. Bestemmelserne herom findes i § 1, Stk. 1 b, i den Udskrivningsskala, hvorefter Udskrivningen for alle Landmænd, hvis Ejendomme har en Grundværdi af over 8 000 Kr., forhøjes. Det afleveringsfrie Grundværdibeløb, der sidste Aar var sat til 10 000 Kr., er i Aar sat ned til 8 000 Kr. Denne Ændring falder tungest paa de mindre Ejendomme. Dernæst er det udskrevne Kvantum for hver Gruppe sat op med fra $\frac{1}{2}$ Tønde for den næstlaveste Gruppe til $2\frac{1}{2}$ Tønde for den højeste Gruppe, Ejendomme med over 100 000 Kr.s Jordværdi.

Efter den gældende Lov er alle Arealer tilhørende Landbrugsejendomme afgiftspligtige, hvad enten de bærer Korn, Græs, Roer, Handelsplanter, Skove el. lign. I Forslaget her indføres den Ændring, at saafremt Grundværdien af Skove, Plantager, Hede- og Klitarealer samt Grundværdier ud over 1 800 Kr. pr. ha (Byggegrundsværdier o. lign.) tilsammen overstiger 8 pCt. af den øvrige Del af Ejendommens Grundværdi, medtages den overskydende Del af de nævnte Arealers Grundværdi og af Grundværdierne ud over 1 800 Kr. pr. ha ikke ved Beregningen af Afleveringspligten.

I § 2 er Forbeholdsretten indskrænket med 100 kg Korn pr. voksent Kreatur over 2 Aar, fra 400 til 300 kg. Naar Udskrivningen bliver betydeligt større for alle de Landmænd, som opfylder deres Afleveringspligt, maa Forbeholdsretten ogsaa sættes ned, dersom det hidtidige Forhold skal opretholdes mellem de to Grupper af Landmænd, dem, der opfylder deres Afleveringspligt, og dem, der ikke kan opfylde den, men tager Forbehold. Priserne er de samme for det samme Kvantum som det,